

1. adventna nedelja NEDELJA KARITAS 29. 11. 2020	za žive in + farane za + Antona Leskovarja
Ponedeljek 30. 11. 2020 Andrej, apostol	za +Marijo (obl.) in Jožefa Pliberška (Žužman)
Torek 01. 12. 2020 Edmund Campion, mučenec	za + žpk. Franca Dermola in druge duhovnike
Sreda 02. 12. 2020 Bibijana (Vivijana), mučenka	za + škofa Jožefa Smeja
Četrtek 03. 12. 2020 Frančišek Ksaver, duhovnik	za + Stanislavo in Avgušтина Juharta (2388)
Petek 04. 12. 2020 Barbara, mučenka	za + Angelo Mihelag (obl.)
Sobota 05. 12. 2020 Saba (Sava), opat	za + Barbaro Kočnik
2. adventna nedelja Nikolaj (Miklavž), škof 06. 12. 2020	za žive in + farane za + Alojza Kočnika (obl.) in starše

1. Dragi župljani! Vstopili smo v nov adventni čas: čas pričakovanja, odpovedi, dobrotelnosti, spreobrnjenja. Prvo vprašanje, ki si ga moramo postaviti je: **Kaj Kristus pričakuje od nas?** Ali lahko sploh kaj pričakuje od nas? Kaj

je tisto, ki lahko danes in v bodoče posebej darujemo? Predvsem to, da nanj mislimo in zanj živimo. V evangeliju nam Jezus pravi: **Čujte, torej, ker ne veste, kdaj pride hišni gospodar!** Čuti pomeni biti trdno prepričan, da smo na tem svetu zato, da bi spoznali, ljubili in živeli za Boga in bližnjega. Čuti pomeni zavedati se in priznati, da smo slabotni, ranljivi. Čuti pa pomeni tudi truditi se, da bi na svetu **zmanjšali zlo in povečali dobro**, da bi drugim lajšali trpljenje in ne obteževali. Ne vemo, kdaj se naš Gospodar vrne, kdaj bo zaprl knjigo

našega življenja. **Vemo le, da jo bo nekoč zaprl in zapečatil in to z deli ljubezni ali sovražstva, z deli pravice ali krivice, z deli resnice ali laži.**

Zato ne dremajmo v pričakovanju njegovega prihoda.

Tudi december je čas, ki je posebej posvečen Mariji. Priporočimo se ji in se ji izročimo s prošnjo za odvrnitev kitajskega virusa covid 19. Ob tem pa še posebej prosimo **za vse zdravstvene delavce in prostovoljce, ki so jim prihiteli na pomoč**, da bi v služenju bolnikom imeli potrpljenje in ostali zdravi.

2. Prihodnja nedelja je Miklavževa. Ker letos zaradi pandemije koronavirusa **miklavževanje otrok odpade**, bodite vi, starši »Miklavžiki«: ne le z materialnimi dobrinami, ampak veliko bolj z dobroto ljubezni, molitve in podaritve

drug drugemu. Stara modrost pravi, da »je večina ljudi bolj sposobna za velika dela, kakor pa za dobra dela.« Pokažimo, da smo v moči Kristusa sposobni narediti tudi veliko dobrih del.

3. Dobili smo **Marijanske koledarje**. Lahko jih vzamete v zvonici. Stane 2.50 € Ker zaradi pandemije virusa covid 19, letos ne moremo načrtovati terminov, ne bomo imeli svojih koledarjev. Zato si vzemite Marijanske.
4. Vsem, ki vam je vzdrževanje cerkve in ostalih župnijskih stavb, izraz vaše vere, pripadnosti Cerkvi, odgovornosti, dobrote in ljubezni, se vam iskreno priporočam za vaš dar, ki ga lahko nakažete na: **Župnija Prihova. Prihova 8, 2317 Oplotnica. Št. TRR: SI56 044300001927213, ali ga prinesete v župnišče**. Iskrena hvala za dar: Marijani in Branku Flisu, Mariji Grosek, Mariji Rubin, Jožefu Pučniku, družini Slavka Pučnika ter neimenovanim. Iskren boglonaj.
5. Iskrena hvala Alfonzu Zajku za popravilo zvonov, Rožletu in Poloni Mlakar za adventni venček; hvala za krašenje cerkve, za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.

Nadškof Marjan Turnšek: *Ko sežemo po knjigi Svetega pisma, je to že priprava na branje; ko jo z velikim spoštovanjem odpiramo, je to že prihod – advent srečanja z Božjo Besedo; in ko najdemo odlomek ter se nam oči ustavijo na izbranih vrsticah, se prične »oddaja v živo«. Poiščimo s pomočjo te dinamike vrstice navedenega odlomka in jih začnimo brati, morda nam lahko pomaga, da jih beremo polglasno. In jih preberimo prvič in drugič in tretjič ... Dokler nam ne postanejo povsem domače; nato preidimo na premišljevanje.*

Današnji evangelij je ves usmerjen v čuječnost in se sklene s pozivom: **»Pazite in čujte /.../ Kar pravim vam, pravim vsem: Čujte!«** (Mr 13,33.37). Biti čuječ, pomeni biti pozoren, buden; slišati, kaj se dogaja v okolici, in reagirati pravočasno in primerno.

Advent nas vabi, da se ustavimo in se vprašamo, kako je v tem času z mojo pozornostjo in »čuječnostjo«:

- **čuječnost nad seboj**. Tudi sebe je treba slišati, se umiriti in prisluhniti svoji notranjosti; priznati si svoja čustva in občutke in jih imenovati s pravim imenom.

- **čuječnost nad drugimi**: biti pozoren in čuječ do drugih; pogovarjati se z njimi, zaznavati njihove strahove in stiske ...

- **čuječnost nad okoljem**, biti pozoren do dogajanj okrog nas, ...

- in končno, **biti čuječ do Boga**, ki je nežno navzoč, nas nagovarja na različne načine in odrešuje ter hrepeni po nas, da bi nas osrečil. Tudi tebe ... **Naše življenje ni »čakalnica«, je »pot«**: Njega k nam in nas k Njemu.

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJE BL. DEVICE
MARIJE VNEBOVZETE.

1. adventna nedelja

NEDELJA KARITAS

Bodite budni!

29. 11. – 06. 12. 2020

Papežovo video sporočilo ob 30-letnici koncertov Slovenske Karitas »Klic dobrote«. Dragi bratje in sestre.

Ob 30-letnici koncertov Slovenske Karitas »Klic dobrote« vas želim pozdraviti in se vam močno zahvaljujem za to kulturno dejavnost, ki jo ustvarjate za Karitas. Hvala lepa!

30 let! Potrebna je potrpežljivost, da bi tako nadaljevali. Molim za vas in vam želim dober koncert. Naj bo »Klic dobrote« letos korak naprej; pa tudi **korak naprej za edinost Cerkve in vašega naroda**. Kjer ni edinosti, dragi bratje in sestre, ni Gospodovega Duha. Gospod vedno išče edinost, kar pa ne pomeni uniformiranosti. Ne. Vsak ima svoje vrline, svojo karizmo, svojo osebnost, vedno pa v edinosti, z Duhom edinosti. Ne smemo biti sektaški, eden proti drugemu; ne smemo biti ljudje »strank«. Ne: eno.

Želim vam najboljše. Naj bo ta koncert ravno harmonija edinosti med vami. Naj vas Gospod blagoslovi. In molite zame! Frančišek

Papež Frančišek: Molitev v nastajajoči Cerkvi

Prve korake Cerkve v svet je narekovala molitev. Apostolski zapisi in pomembno pripovedovanje Apostolskih del nam obujajo podobo Cerkve na poti, delujoče Cerkve, ki pa v molitvenih srečanjih najde osnovo in spodbudo za misijonarsko delovanje. Podoba prve skupnosti v Jeruzalemu je oporna točka za vsako drugo krščansko izkušnjo. Luka v Apostolskih delih zapiše: »Bili so stanoviti v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvi« (Apd 2,42). Skupnost vztraja v molitvi.

Tukaj najdemo štiri bistvene značilnosti krščanskega življenja. Prava: poslušanje učenja apostolov; druga: varovanje vzajemnega občestva; tretja: lomljenje kruha; in četrta: molitev. Spominjajo nas, da ima obstoj Cerkve smisel samo, če ostane trdno združena s Kristusom, torej v skupnosti, njegovi besedi, evharistiji in molitvi. To je način, kako se združimo s Kristusom. Oznanjevanje in kateheza pričujeta o besedah in dejanjih Učitelja; stalno iskanje bratskega občestva varuje pred egoizmi in partikularizmi; lomljenje kruha uresničuje zakrament Jezusove navzočnosti med nami: On ne bo nikoli odsoten. On je ravno evharistija. On živi in hodi z nami. In na koncu še molitev, ki je prostor pogovora z Očetom, po Kristusu v Svetem Duhu.

RAZUMETI VREDNOST DELA

Neki mladenič je prišel na **razgovor za službo** v veliko podjetje. Opravil je prvi intervju, a so ga prosili, naj se pogovori še z direktorjem. Direktor je prebral življenjepis in ga nato vprašal:

Ste v času šolanja prejeli šolnino? Mladenič je odgovoril, da ne. Vam je oče plačal študij? Da. je odgovoril.

Kaj dela vaš oče? Moj oče je kovač.

Direktor je mladeniča prosil, **naj mu pokaže roke**. Mladenič je pokazal par mehkih in nežnih rok. **Ste že kdaj pomagali staršem pri delu?**

Nikoli, moji starši so samo želeli, da se učim in berem knjige. Poleg tega je moj oče v svoji službi veliko boljši kot jaz.

Direktor mu reče, da ima **eno prošnjo**. **Ko pridete danes domov, pojdite k očetu in mu umijte roke nato se jutri zjutraj vrnite k meni.**

Mladenič je imel občutek, da ima velike možnosti za zaposlitev. Ko se je vrnil domov, je očeta vprašal, če mu lahko umije roke. Oče se je počutil nekoliko čudno, je pa dovolil sinu, da mu umije roke. Počasi je mladenič očetu umival roke. Takrat je prvič opazil, da so bile očetove roke nagubane in polne brazgotin. Nekatero modrice so bile tako boleče, da so se mu roke tresle, ko se jih je dotaknil. **Mladenič je prvič razumel, kako je ta par rok delal vsak dan, da je lahko plačal njegovo šolanje. Modrice na očetovih rokah so bile cena za njegovo šolanje in prihodnost.**

Po umivanju očetovih rok je mladenič tiho začel čistiti in pospravljati očetovo delavnico. Tisto noč sta se z očetom pogovarjala do poznih ur.

Naslednje jutro je mladenič znova obiskal direktorja.

Direktor je opazil solze v očeh mladeniča, ko ga je vprašal, kaj je počel in česa se je naučil včeraj doma. Mladenič mu je odgovoril, da je očetu umil roke in nato očistil njegovo delavnico.

Zdaj vem, da brez pomoči staršev ne bi postal to, kar sem danes. Ko sem pomagal očetu, sem spoznal, kako trdo je delal zame. **Spoznal sem, kako pomembno in dragoceno je pomagati v družini.**

Direktor je dejal: To iščem pri svojih delavcih. Želim najeti nekoga, ki zna ceniti pomoč drugih in ki ne postavlja denarja na prvo mesto. Sprejeti ste.

NAUK

Otrok, ki ga razvajajo in negujejo ter mu dajejo vse, kar hoče, običajno razvije takšno miselnost, da misli, da ima pravico do vsega in je vedno na prvem mestu, pri čemer ne upošteva truda staršev. Takšen pristop otrokom nikakor ne pomaga v življenju. Otroku lahko zagotovite velike in drage stvari, vendar se prepričajte, da se tudi nauči, kaj pomeni drgnjenje tal ali barvanje stene. Naučite ga, da naj pomiva posodo po obroku, vendar ne zato, ker nimate denarja, da bi nekoga najeli, da to naredi namesto njega, temveč zato, ker mora **razumeti vrednost dela**.

OTROCI! PRISLUHNITE DANAŠNJEMU EVANGELIJU

1. adventna nedelja, 29.11.2020:

<https://www.youtube.com/watch?v=gGAZ90UHX4I&feature=youtu.be>

Nato vzemite liturgični zvezek in rešite nalogo na strani 17.

Od včeraj večer je na fb Mavrica adventna spodbuda.

<https://www.facebook.com/revijamavrica>

Dragi otroci! Po pošti ste dobili adventne koledarje. Skrbno jih preberite in ne pozabite na adventno akcijo „Otroci za otroke“.

PRVI RAZRED: poglavje 10 - Adventni čas; **DRUGI RAZRED:** poglavje 12 – Angel obišče Marijo

Otroci odkrijejo pomen adventa-pričakovanje, prihod Mesije. Otrokom preberite svetopisemski odlomek Lk 1,26-38, nato naj ga otroci obnovijo, lahko tudi narišejo. Marija je rodila Jezusa. Kristjani se tega vsako leto spominjamo, ko praznujemo božič. Času, ko se pripravljamo na praznik Jezusovega rojstva (Jezusov rojstni dan), rečemo advent, kar pomeni »prihod«. Ta čas merimo s pomočjo posebnega znamenja, adventnega venca, ki nam razlaga adventni čas. Zelene veje na adventnem vencu pomenijo, da je naša vera živa in dejavna; okrogla oblika venca je znamenje brezmejne Božje ljubezni do nas; štiri sveče predstavljajo štiri adventne nedelje; vijolična barva sveče pa ponazarja pot v globino, spreobrnjenje in resno duhovno pripravo na praznik. Otroci 1. razreda naj rešijo naloge v delovnem zvezku na strani 32, otroci 2. razreda pa naloge na straneh 26 in 27. Naloga za 1. in 2. razred: Vsak dan v adventu naj otroci pred molitvijo (pred adventnim vencem) na trak napišejo namene, za katere bodo tisti dan molili. Nato naj te trakove med seboj spnejo v kroge, tako, da bodo dobili ven smrekico kot je na sliki. Pod to smrekico bodo nato lahko postavili še jaslice.

TRETJI RAZRED - št. 8 v učbeniku: DRŽAL BOM OBLJUBO

Začeli smo adventni čas, čas hrepenenja po prihodu Odrešenika. Dobili ste adventni koledar in hkrati nas situacija, v kateri se nahajamo vabi, da okrepimo družinsko molitev in povezanost.

Kaj vse smo že obljubili, toda ali smo obljubo tudi držali. Preberite si zgodbo iz Učbenika na strani 32. V nas vseh je želja biti dober, toda za to se je treba truditi do konca življenja in izpolniti svoj sklep. Jezus nam naroča: »Vse kar hočete, da bi ljudje storili vam, tudi vi storite njim.« To je njegovo zlato pravilo. Pogovarjajte se s starši, kaj to pomeni za vas in vašo

družino. Na strani 34 v ovale napiši, kako si slaba dejanja spremenil v dobra dejanja in dopiši še en primer. Po sveti spovedi, po molitvi kesanja molimo: »Trdno sklenem, da se bom poboljšal.« Odločitev biti boljši, imenujemo trdni sklep, ki je ena od petih stvari, potrebnih za dobro spoved. Oglejte si še strip v učbeniku na strani 33 in ga preberite staršem. Katehistinji s. Hermini pa naj starši tokrat pošljejo fotografijo vaše družine zbrane pri molitvi ob adventnem venčku. Ostale naloge ostanejo v učbeniku ih jih ni potrebno pošiljati.

ČETRTI RAZRED – št. 7: Izhod iz sužnosti v svobodo

Kaj vam je pomembnejše od televizije, računalnika, telefona, hrane, pijače, prostosti in razigranosti? Bi bili zadovoljni s kruhom in mesom, če se ne bi smeli svobodno gibati in bi morali bežati pred drugimi? Podobno je čutilo izraelsko ljudstvo v Egiptu. Imeli so dovolj hrane, a niso bili svobodni. Najbolj od vsega so si želeli svobodnega mesta, kjer bi lahko bili sami svoji gospodarji. Mojzes in Aron sta zato zahtevala od faraona, da jih izpusti v puščavo, da bodo lahko darovali Bogu. Faraon tega ni dovolil. Svobodo jim je obljubljal le za čas, ko so grozile nesreče, potem pa si je premislil. V Svetem pismu poišči in preberi 2 Mz, 4-17. Mojzes mu je kot zadnjo nesrečo napovedal najhujšo: umrli bodo vsi egiptovski prvorojenci. Tisto noč so Izraelci jedli velikonočno jagnje, s krvjo namazali podboje pri vratih, zapustili kraj in odšli v svobodo. Ta praznik so imenovali velika noč ali pasha. Bog jih je podnevi spremljal v oblačnem stebru, ponoči v ognjenem stebru. Čudežno jih je vodil preko Rdečega morja in jih obvaroval faraonove vojske. Tudi Jezus se je s svojimi učenci spominjal rešitve iz Egipta, praznoval pasho, pozneje pa tudi sam trpel kot velikonočno jagnje za našo rešitev. S trpljenjem nas rešuje greha in slabih navad. Če se bomo rešili slabih navad, bomo notranje svobodni in srečni. To je ključ tudi za nas: zares svobodni bomo, ko bomo znali reči ne tistim stvarim, v katerih prav nič ne napredujemo.

PETI RAZRED – št. 7: Cerkev je za vse narode

Verjetno ste že dobil kdaj kakšno pismo iz daljne dežele. Morda vi, ali pa vaši starši. Po svetu je ogromno ljudi, ki so drugačne kulture, barve in navad. Tja so se preselili iz naših krajev, so pa tudi takšni, ki so tja odšli kot misijonarji. Misijonarji odidejo daleč in na zelo zahtevna področja. Žene jih neverjetna sila po oznanjevanju. Prvi misijonarji so apostoli, ki se niso mogli zadržati, da ne bi hodili iz kraja v kraj in oznanjali Boga. Odnehali niso niti takrat, ko so jih preganjali, pretepali, zasmehovali in vrgli v ječo. Vse svoje življenje so z veseljem izpolnjevali naročilo, ki jim ga je dal pred svojim vnebohodom. V Svetem pismu poiščite in preberite Mt 28, 16-20. Iz naše

male Slovenije je odšlo že veliko misijonark in misijonarjev, največ jih deluje na Madagaskarju in v Afriki. Mi jim lahko pomagamo tako, da molimo zanje, pa tudi s sredstvi. Vsako leto ravno adventna akcija posrbi, da se spomnimo nanje. Misijonarji so tudi tisti zdravniki, ki gredo vsako leto za 3 mesece v Afriko in tam prav tako kot drugi misionarji, zastonj pomagajo najbolj potrebnim. Smo pa misionarji tudi mi, ki ostajamo doma. Bog nas je prvič poklical že pri krstu, kjer smo prejeli skupno ali krstno duhovništvo, zato opravljamo trojno nalogo: duhovniško, učiteljsko in vodstveno. Duhovniško izvršujemo, kadar molimo in sodelujemo pri sveti maši. Učiteljsko spolnujemo, da z zgledom pričujemo in z besedo oznanjamo. Vodstveno opravljamo, da se ogibamo greha ter sebe in druge vodimo h Kristusu. Vse tri naloge se potrudimo vsi.

ŠESTI RAZRED – št. 7: Bog ne prelomi prijateljstva

Bog ne prelomi prijateljstva, mi ga velikokrat. Kolikokrat se je zgodilo, da si obljubil in obljube ne izpolnil? Kolikokrat si prelomil besedo? Razočaral starše, sošolce, prijatelje? Ti je bilo žal in ali so ti razočarani in prizadeti ljudje odpustili? Starši so ti zagotovo, dobri sošolci in iskreni prijatelji tudi. To je temelj dobrih in iskrenih odnosov – vedno odpuščati – ljubezen premaga tudi to. Poišči in preberi 2 Mz, 34. Kljub temu, da je človek prelomil obljubo z Bogom, je Bog z njimi ni. Bog ostaja zvest svoji obljubi in pripravlja obnovo zaveze z Izraelom. Mojzes je tisti, ki se zavzema za ljudstvo pred Bogom, Bog pa uporabi to Mojzesovo razpoložljivost, da lahko preko njega vodi Izrael. Bog jim odpusti in jim da novo možnost dveh tábel (Božjih zapovedi), vendar pa mora priti do priznanja krivde, kar Mojzes doseže s svojo molitvijo. Bog je odgovoril z ljubeznijo in ne samo Izraelce, tudi nas vabi k sodelovanju. Pri svetem krstu je z nami sklenil zavezo prijateljstva in nas sprejel v občestvo. Po Mojzesovem zgledu, smo tudi mi odgovorni, za življenje v občestvu Cerkve. Dve kamniti tabli, na katerih so zapisane zapovedi, nagovarjajo tudi nas, da živimo po njih.

SEDMI RAZRED št. 7: Bog je ustvaril človeka: moškega in žensko

Kaj najprej opaziš na človeku, ki ga srečaš? Se tvoj pogled ustavi na zunanosti? Kaj ti predstavlja resnično bogastvo v človeku? Kako se počutiš, če ti kdo nakloni lep pogled ali da kakšen kompliment? Se veseliš darov, ki jih imajo drugi? Si vesel, če jih opazijo drugi pri tebi? Kako sprejemaš sebe, svojo žensko, moško naravo? Se kdaj Bogu zahvališ, da si tako čudovito ustvarjen, da si enkrat in neponovljiv? To je čas, ko opazujete sebe, še bolj pa ste začeli opazovati druge

Vsak človek je nekaj enkratnega in lepega. Vsak ima dobre in slabe strani. Prav tako tudi dekleta nima enakih pogledov kot fant in ženska ne enakih kot moški. A prav ta različnost nas bogati, saj smo ravno na podlagi različnosti, drug drugemu neizčrpno zanimivi. Nekatere značilnosti so tipične za moškega, druge za žensko, vendar pa nikoli vse ne veljajo in med njimi ni stroge meje. Bog je položil različnosti v človeka zato, ker slehernemu podarja enkratno in neponovljivo življenje. V Sirahovi knjigi je zapisanih nekaj odlomkov o možu in ženi. Vabljeni, da preberete odlomke, vrstice imate zapisane v učbeniku. Nato si vsak izbere en stavek o ženski, ki te nagovori in en stavek o moškem, ki te nagovori. Zahvali se Bogu, da si tako čudovito ustvarjen in prosi ga, da bi znal to tudi živeti.

OSMI IN DEVETI RAZRED - BIRMANCI

V preteklem tednu smo spoznavali zgodovino odrešenja v stari zaveti. Tako smo se pogovarjali o Abrahamu in Mojzesu ter Izraelskemu ljudstvu, ki jih je Gospod pripravil na prihod Odrešenika. Spoznali smo, da Bog ni pustil svoje ljudstvo v grehu in bedi, temveč jih je želel pritegniti k sebi. Da pa je bila ura še bolj razgibana je poskrbela dijakinja Škofijske gimnazije Antona Martina Slomška v Mariboru, ki nam je predstavila gimnazijo.

Otroci so kot rože.

Nekatere je treba veliko zalivati, druge pa redko. Nekatere imajo rade veliko sončnih dni, druge pa cvetijo v senci. Če bom ravnal z njimi enako, bo ena zacvetela, druga pa umrla. Vse imajo liste, stebila, rože - podobne, a vendar drugačne. Vse so lačne nege.

Ne razvijajo se tako, da sedimo ob njih cel dan, ampak zato, ker jih prav negujemo.

Obstajajo Mačehe, Petunije, Geranije, Oleandri, Žafrani, Gladiole in Vrtnice. Ena se odpre prej, druga kasneje, ampak vsaka je posebna, vsaka je edinstvena.

Ne morem primerjati druge z drugo.

Mogočne Gladiole niso nič boljše od majhnih Mačeh. Samo drugačne.

Ne morem prisiliti Vrtnice, da cvetijo prej, ker so Mačehe že zunaj.

Vse kar lahko naredim je, da jih spoznam.

Poskušam razumeti, kako se najboljše počutijo na mojem vrtu.

Za njih bom skrbel na ustrezen, individualni način.

Se navduševal nad njimi, kajti ko rastejo, postajajo močnejše. Takrat vse zacvetijo.

Prerejeno po Friedrich Fröbel
<https://www.facebook.com/gozdnapedagogika.si/photos/a.435812009846273/2949870198440429>

